

A BÜROKRÁCIAELLENES KIÁLLÍTÁS megmutatja hogyan harcoljunk

a bürokrácia ellen

Bürokrácia! Sajnos még most is találkozik vele az ember, ha hivatalos elintézni valója akad. Ez a kacsaringós jel, a paragrafus rátekergetőzik a dolgozó kezére, lábára, álmattal éjszakákat szerez költséges, akadályozza a munkát, az építést, szívja a dolgozó emberek vérért, hizlalja az ellenséget. Tehát minden vonalon fel kell ellene venni harcot, el kell tiporni meg kell semmisíteni. A harc már megindult ellene, jelentős eredmények is vannak, de még nem mondhatjuk el, hogy megsemmisítettük volna. Az eredményes harc egyik feltétele ha megismerjük, hogyan vívjuk sikerre a harcot. Ezt szolgálja az „A bürokráciaellenes kiállítás, mely a pénzügyorség székházában tekinthető meg. Nézzünk csak néhány kirívó példát:

Az „elhagyott jav”

Király József szombathelyi lakosnál egyik ismerőse „menekülés” közben otfelejtett két használt kerékpártörőrongyot. Király József — mint lelkiismeretes ember — jelentette a dolgot az Elhagyott Javak-nál, mire kiutalták a neki a rongyot azzal, hogy havi 30 pengő használati díjat köteles érte fizetni. Király hiába kapálódzott, hogy a rongy már régen elszakadt, hogy 30 fillért se ér a kettő, az illetékes hatóságok a „rendeletekre hivatkozva” egészen a közelmúltig könyörtelenül bevasalták rajta a kiszabott díjat.

4 kiló 85 dekás aktacsomag

Látható ezen a kiállításon még cifrább eset is. Egy illető 1928-ban beadott kérelmet trafikengedély ügyben. Az ügyben körülbelül 1500 határozat, végzés, véleményezés született, de még mindig nincs elintézve. Az ügyvel kapcsolatos akták súlya pillanatnyilag 4 kg. 85 deka. — Szemléltetőn meglátható itt, hogyan döntött 9 hivatal két év alatt egy letétbehelyezett 20 filléres postabélyeg ügyében, hogyan halogatta a minisztérium egyik ügyosztálya hosszú időn keresztül Boldog köz-

ség ovodájának ügyét, holott csak egy aláírás kellett volna.

20 fillér kálváriája

Az egyik kép, mint elrettentő példát meséli el a 20 fillér kálváriáját: Találak egy gyermekspakát s beszoigáltaták az illetékes hatósághoz. Ott átvették, elismervényt adtak róla, iktatták, köröz-tették. Majd eltelt bizonyos idő és kiúzték rá az árverést, meg is vette egy illető, de 20 fillér illetéket kellett utána fizetni. Erről a 20 fillérről elismervényt adtak, iktatták, könyvelték, majd vettek 8 fillért egy befizetési lapot, ezt kitöltötték, postakönyvbe vezették, az altiszt elvitte a postára. Ott is bevezették a szükséges iratokba, átutalták s végül a 20 fillér elkerült a Nemzeti Bankhoz. Ott a 20 fillért jóváírták, a jóváírás alapján számlakivonatot készítettek róla, a számlakivonatot a feladó hatóságához lekézbesítették (a kézbesítés díja helyben 30 fillér), átküldték a könyvelő osztályra, a könyvelő bekönyvelte a tételt s a 20 fillér a páncélszekrénybe került.

A kiállítás azonban nemcsak a hivatalok bürokráciáját mutatja be, hanem bemutatja a bürokráciát tápláló ügyfelet is. Egy varrónőre kiróttak 15 forint jogos jövedelemadót. Az ügyfél fellebbezett, szaladt fűhöz-fához, 20 forintos bélyegeket ragasztott a kérvényekre, pereskedett, ügyvédi költségeket fizetett, utazgatott 1948—1950-ig s végül, mikor már többszáz forintjába került a 15 forint, a végső fórum kötelezte az eredeti összeg megfizetésére. Természetesen a kamatokkal együtt.

Zernyi szemléltető példát lehetne felsorolni arról is, hogyan bújált a kulákság a bürokrácia útvesztőjében s hogyan sikerült neki a bürokrácia jóvoltából éveken keresztül halogatni az adófizetést.

Nevel, tanít ez a kiállítás, felszólítja a dolgozókat, hogy segítsenek a közigazgatás dolgozóinak a bürokrácia ellenes harcban, s egyben meg is mutatja, hogyan és hol kell segíteni. Méltán választotta a kiállítás rendezőseje jelmondatának: „A bürokráciaellenes harc a szocializmus építését szolgálja!”

Jobb munkával készülnek május elseje megünneplésére a Kecskés-telepi termelőcsoport tagjai

Az eső szaporán verdesi a Kecskés-telepi termelőcsoport tagjainak a hátát, de ők tovább dolgoznak szorgalmasan.

— Sebai, majd megszáradunk — mondják. — Fő, hogy a munka haladjon. — Három-négy ember a kukoricagöré tetejét igazítja, van aki a jószág körüli foglalatokkodik, néhányan vízesen is gyorsan ültetik a salátát.

A palántaültetők között leggyorsabb Dimitrov Miklós aki naponta ötezer szál palántát is elültet, pedig az egy napra eső munkaegység 2500 szál. Dimitrov már 35 éve dolgozik kertészetben. A cárizmus ideje alatt három évig Oroszországban is dolgozott, de még ilyen igyekezettel

és jövőbe vetett bizalommal soha sem dolgozott, mint most, hogy a csoportban van.

A munkák elvégzéséből a csoport öregje-fiatálja szorgalmasan kivezi a részét. Rácz Antal 72 éves kora ellenére is

minden munkában ott van a fiatalok között.

Mindenütt ott van, ahol a csoport érdekében meg kell fogni a munka végét és ritkán fordul elő, hogy egy nap többet ne teljesítsen, mint a munkaegysége. Eddig neki van a legtöbb munkaegysége a csoport összes tagjai között.

A modern, új disznóól készen várja a száz darab hizósértést, amelyek pár napon belül a csoporthoz érkeznek. Nagy gonddal építették az ólat, hiszen ez mindannyiuk hízója lesz.

A kecskételepi rendőrök legénysége ismét bebizonyította, hogy a nép rendőrsége, mert az építkezésnél szabadidejükben többször

segítettek a csoport tagjainak.

A csoport tagjai jó munkával igyekeznek elősegíteni a jólétüket és egyben az egész dolgozó magyar nép életszínvonalát igyekeznek emelni. Május elsejei munkafelajánlásukban vállalták, hogy 37 holdon 16, 10 holdon pedig 18 mázsás átlagot termelnek búzából. Ezt úgy akarják elérni, hogy a vetést még május elseje előtt pétéisóval beszórják, boronálják és gyomtalanítják.

30 mázsára fokozták holdanként

Az ütemterv szerint kukoricából 25 mázsá termést vettek számításba, de felajánlották, hogy ezt

még pedig úgy, hogy háromszori kapálás helyett négyszer kapálnak és már az első kapálásnál kiritkítják a kukoricát.

A „Táncsics” csoport szorgalmáról tett bizonyosságot az a versenykihívás is, amelyet két héttel ezelőtt intéztek a megye összes termelőcsoportjaihoz. Felhívásukat már eddig is több termelőcsoport elfogadta.

KÖVETKEZZÉK BE VÉGRE A DÖNTŐ FORDULAT AZ ÉPÍTŐIPARBAN!

Az építőiparra hatalmas feladatok várnak az ötéves tervben, a szocializmus építése során. A feladatok megkövetelik, hogy felszámoljuk mindazokat a hibákat, amelyek gátolják építőiparunk egészségesebb fejlődését. Ezért hozott Pártunk Politikai Bizottsága és a Minisztertanács határozatot az építőiparral kapcsolatban. A határozatok megmutatták, milyen hibák és hiányosságok gátolják ennek az igen fontos iparágak jó munkáját és továbbfejlesztését. Irányt mutatott Pártunk a hibák kiküszöbölésére és arra, miképpen lehet megoldani az építőipar előtt álló hatalmas feladatokat.

Mutatkozott is némi javulás az elmúlt hat hónap során az építőiparban, értek el eredményeket építkezési vállalatok. Születtek kimagasló teljesítmények, egyre több az építőiparban az egyéni versenyzők, a sztahanov-munkamódszer szerint dolgozók száma, azonban a javulás és a fejlődés nem következett be kellő mértékben. Az elért sikerek nem általános jellegűek és a fogyatékoságok nagyrésze még ma is változatlanul fennállnak, sőt visszaesés is mutatkozik egyes helyeken még.

A legelső és legfontosabb feladat lett volna az építőiparban az önköltség csökkentése. Ennek ellenére ezen a területen egyáltalán nem, vagy csak szórányosan és elenyésző mértékben következett be javulás. Az építkezések azt lehet mondani, változatlanul nagyon drágák, indokolatlanul nagy költségekbe kerülnek. Ennek természetesen megvannak a maga okai és ezek között az első helyen áll a munka rossz megszervezése. Igen sok helyen nincs biztosítva például a folyamatos anyagszállítás. Ez azt eredményezi, hogy a dolgozók megakadnak munkájukban, ácsorgás, munkahiány áll be. Változatlanul fennáll az az igen döntő hiba is, hogy az építkezések javarésznél minden terv nélkül dolgoznak, ötletszerűen, mondhatni, anarchisztikusan végzik a munkát. Ez a tervszerűtlenség mutatkozik a felsőbb szerveknél is az egyes vállalatoknál is a legkülönbözőbb munkahelyeken. Nyilvánvaló, hogy a terv, vagy a tervfelbontás hiánya kerékkötője a termelékenység fokozásának az egyéni munkaversenynek és általában az egész munkának.

Igen nagy károkat okoz az építőiparban a gépek rossz kihasználása is. Emellett még olyan esetek is előfordulnak, mint például a Magasépítési Nemzeti Vállalatnál, hogy nem azokat a gépeket kapják meg, amelyeket kérnek. Az egyik építkezésnél szükség volt például két betonkeverő gépre, — melyet jelentettek is felfelé — és ennek ellenére a két gép közül, amelyet leküldtek az építkezéshez, az egyik volt csupán betonkeverő, a másik pedig annál az építkezésnél egyáltalán nem használható másfajta gép volt.

Gátolja a munkát az építőiparban megmutató szakmunkáshiány is. Ezen a téren sem tették meg a szükséges intézkedéseket, amelyek megoldották volna a problémát, kiküszöbölték volna a hibákat. A vállalatvezetőségek ebben a kérdésben önmállóan voltak, a sürgető szükség ellenére a szakminisztériumtól várják az engedélyt, hogy mennyi iparostanulót, mennyi átképzést alkalmazhatnak, holott a probléma azonnali megoldásra vár. De még a meglévő lehetőségek kihasználásánál is zavarok mutatkoznak. És itt már az ébortelenség is jelentős szerepet játszik. Az építőipari átképzősök nagyrészt — akiknek munkája kellő irányítás mellett enyhítene a szakmunkáshiányon — az ellenséges elemek az átképzőtanfolyamok záróvizsgáin indokolatlanul elbukatták, akadályozva ezzel munkábaállásukat. De az is előfordult, hogy a termelésbe bekapcsolt átképzősök munkáját nem támogatták, nem ellenőrizték kellőképpen, nem oktatták őket. Az egyik szegedi építkezésnél például megtörtént, hogy csaknem az egész napi munkájuk eredményét: egy készülő épületfalat le kellett bontani, mert nem figyeltek fel idejében, a hibákra.

A munkafegyelem terén nemhogy

javulás állott volna be, hanem még rosszabbodás is mutatkozik. Ennek is az az oka, hogy a MÉMOSZ nem hajította végre a Politikai Bizottság határozatát az egyéni felelősség kiépítésében, a munkafegyelem megjavításában és a munkaverseny kelendő szervezésében. A munkafegyelem lazulásának oka az, hogy több esetben a munkásoknak nincs biztosítva az őket megillető jogos juttatás. A legtöbb helyen még mindig csoportos norma szerint dolgoznak a munkások, ami gátolja az egyéni kezdeményezést és a több, jobb munkára való törekvést. A munkafegyelem lazulásával kapcsolatban hibákat követett el a műszaki értelmiség is, különösen a csoportvezetők, akik egyrészt nem biztosították a kellő technikai előfeltételeket a munkálatoknál, másrészt nem ellenőrizték és nem támogatták elegendő mértékben a dolgozók munkáját.

Rossz következményeket hozott magával az is, hogy az építőiparban dolgozó régi kizsákmányoló elemek — úgynevezett szakemberek — ellenőrzés nélkül végzik munkájukat, sok esetben szabotálnak, gátolják a munkaverseny kibontakozását. Ennek is és általában a megmutató hibáknak eredete abban gyökerezik, hogy az építőipari pártszervezetek nem végezték kellőképpen munkájukat, nem nyultak bele kellőképpen a kérdésekbe. Az okokhoz azonban az is hozzátartozik, hogy hiányos a népnevelő, felvilágosító munka. Nem jó a vezetők és a dolgozók kapcsolata sem és nincs meg a kellő ellenőrzés. A MÉMOSZ területi titkárnak például (akinek székhelye Békéscsabán van) négy és fél megyét kell vezetnie és nyilvánvaló, hogy feladatát nem tudja ellátni. Ezért van az is, hogy a legtöbb helyen nem is ismerik.

Gyökeres fordulatnak, döntő változásnak kell beállni az építőiparban. Nem elegendő az, hogy időszakonként a kritika hatására nagy elhatározások, fogadkozások születnek, hanem végre-valahára végérvényesen rá kell lépni a hibák kijavításának, a munka jobbátételnek útjára. Az önköltségcsökkentést halaszthatatlanul, jelentős mértékben végre kell hajtani a termelés állandó növelése mellett. Jobban meg kell szervezni a munkát, fel kell számolni minden tervszerűtlenséget. Ki kell építeni és biztosítani az egyéni felelősséget, ezzel párhuzamosan a nagy lazaságokat mutató munkafegyelmet meg kell szilárdítani. Persze nem következnek be a várt sikerek és javulások az építőiparban, ha nem fordítanak nagyobb gondot az éberségre, nem leplezik le az ellenséget. A munkások közé furakodott volt katonatisztek, a reakciós építkezési vállalkozókat, akik még ma sem illeszkedtek be a szಾಮukra elönytelenül megváltozott új helyzetbe, a dolgozók táborába, le kell leplezni.

Elengedhetetlen feltétele a munka megjavításának az ideológiai továbbképzés, a népnevelő munka szélesebb, jobb alapokra való helyezése. De emellett biztosítani kell a fokozott szakmai továbbképzést és nagyobb gondot kell fordítani a műszaki értelmiségre, annak bekapcsolására a szocialista munkaversenybe. Az eredmények elérését továbbá úgy lehet biztosítani, hogy a kiváló szovjet sztahanovisták, a magyar dolgozók példaképeinek a munkamódszereit alaposabban, a legszélesebb rétegekben ismertetik az építőipari vezetők és emellett nagyobb gondot fordítanak arra, hogy a jó módszereket felhasználó dolgozók átadják a tapasztalataikat munkatársaiknak. Ugyancsak fokozottabb gondot kell fordítani az újítómozgalom fejlesztésére.

Nagy feladatok várnak mind az építőipari pártszervezetekre, mind a szakszervezetekre. A döntő fordulatnak be kell következnie. A hibák kijavításában, a munka jobbátételében járjanak élen a kommunisták, mutassanak példát a többi dolgozónak és ha az elhatározások a konkrét gyakorlati megvalósítás útjára ternek át, építőiparunk is meg tudja oldani azt a hatalmas feladatot, mely minden magyar dolgozó célja és vágya, ötéves tervünk minél előbbi megvalósítása, a szocializmus építésének meggyorsítása.

A szegedi »Biológus-kör« munkájáról

A szegedi biológusok elhatározták, hogy egy új típusú szakosztályt szervezve kiépítik a gyakorlat és a tudományos munka közötti kapcsolatot és arra törekednek, hogy az igen magas fejlettségi fokon álló szovjet biológiát minél jobban megismerjék.

A szovjet tudomány, a szovjet haladó biológia képviselői megmutatták azt az utat, amelyen a tudományos dolgozóknak haladniuk kell a szocialista társadalomban. Bebizonyították a szovjet tudósok, hogy a tudományoknak a dialektikus materializmuson kell felépülniük, mert csak így képviselhetik valóban a tudományt. A kapitalista és imperialista társadalomban a tudomány áltudományá válik. A szovjet tudósok megmutatták azt is, hogyan töltheti be feladatát a tudományos kutatómunka a szocialista társadalomban. Nem szakadhat el a gyakorlattól, nem vonulhat elefántcsonttoronyba, mert ez feltétlenül zsákutcába juttatja a munkájukat. A Szovjetunióban a tudományok öncélúsága már régen megszűnt, az együttműködés a gyakorlattal már igen jól kiépült és nagyrészt ennek köszönhetőek azok a hatalmas eredmények, amelyeket a szovjet mezőgazdaság és ipar elért.

Mi a szocializmus építésében a Szovjetunió nyomdokain haladunk és igen fontos, hogy ez a tudományos munkában is érvényesüljön. Ezt a célt tartották szem előtt a Szegedi Tudományegyetem és a Pedagógiai Főiskola biológus professzorai és szakemberei, valamint a biológiai vonatkozású kutató intézetek dolgozói, a középsikolák biológiaszakos tanárai és a biológia-sza-

kos egyetemi hallgatók, amikor a Biológus Kör létrehozták.

A Biológus Kör még csak néhány hete működik, de máris mutatkoznak az első eredmények. A termelőszövetkezeti csoportokkal és egyes üzemekkel felvette a kapcsolatot. A tudomány és gyakorlat dolgozói egymást segítve végzik munkájukat. A gyakorlatban már eddig is merültek fel problémák, amelyek tudományosan megoldhatók és ezáltal a termelési eredményei jelentősen fokozhatók.

Egy ilyen probléma merült fel a szegedi Lemezgyárban is, amelynek megoldását dr. Greguss Pál egyetemi tanár vállalta el. Munkájával már eddig is eredményeket ért el és igen valószínű, hogy ennek alapján a lemezgyártásban nemzetgazdasági szempontból is igen jelentős újítás vezethető be.

A Biológus Kör első nyilvános szakosztályi ülését a Szegedi Tudományegyetem Ady-téri épületében április 20-án délután 6 órakor tartják meg. Az ülésen Greguss professzor beszámol eddigi kutatásainak eredményeiről.

Dr. Ábrahám Ambrus egyetemi tanár Pavlovról, a világhírű szovjet tudósról tart előadást.

Az MSZT székházának disztermében (Horváth M.-u. 3) április 17-én, holnap este fél 8 órakor

OPERA ÉS OPERETT-EST

Közreműködnek: Gyurkovics Mária, Pogány Zsuzsa, Fehér Pál, Kövesdi Pál. Zongorán kísér: Forrai Miklós.

Műsoron: Carmen, Tosca, Hovancsina, Pillangókisasszony, Faust, Denevér, Cigánybáró, Dohányon vett kapitány, Sevillai borbély, Bánk bán, Traviata, stb.

Jegyek kaphatók: Horváth M.-u. 3; MSZT-székház, földszint 2. vasárnap d. e. 10-től este 7-ig, hétfőn d. u. 4-től kezdésig.

RENDEZI: MUZSIKA NY.